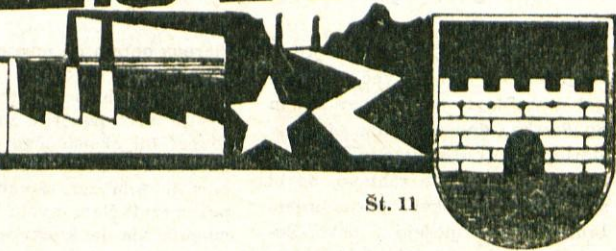

TRŽIŠKI VESTNIK

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI TRŽIŠKE OBČINE

LETO VII.

Tržič, 1. junija 1958

Št. 11

Številni sklepi občinskega ljudskega odbora

Odbor je na zadnji seji odločil imenovanje novega direktorja Lesno-industrijskega podjetja, ker so v teku razprave za združitev Tovarne finega pohištva z Lesno-ind. podjetjem. Na seji je odbor imenoval nekatere nove poslovodje v trgovinah, imenoval je člana občinskega ljudskega odbora v arbitražni svet za odločanje in v arbitražni svet za odločanje o spornih vprašanjih pri sklepanju kolektivnih pogodb. Izvolil je komisijo za obravnavanje tarifnih pravilnikov in komisijo za pravilnike o delovnih razmerjih v gospodarskih organizacijah. Dopolnil je iniciativni odbor za združitev vodovodne skupnosti skupinskega vodovoda Žegnani studenec—Kovor—Naklo, ki ga bodo začeli še letos graditi. Dalje je imenoval nov upravni odbor javnega vodovoda, ker je mandatna doba prejšnjega že potekla. Dodelil je stavbišča Marjanu Pernušu, Jožetu Valjavcu, Blažu Kavčiču in Jakobu Valjavcu in je sprejel odlok o obveznem zatiranju rastlinskih bolezni ter sadnih škodljivcev. Obratni ambulanti Bombažne predilnice in tkalnice je dovolil, da še nadalje obračunava amortizacijo od že amortiziranih osnovnih sredstev, spremljal je pravila kreditnega sklada za zidanje stanovanjskih hiš, potrdil je spremembe o statutu komunalne banke in v pravilniku o poslovnih odnosih ter delitvi dohodka ter je dal garancijo za najetje kredita Gradbenemu podjetju in Zdravstvenemu domu. Podaljšal je za mesec dni termin za izvedbo likvidacije Mlinskega podjetja.

Občinski družbeni plan je imel namen izločiti iz sestava kmetijskih zadrug vse obrate, ki nimajo z dejavnostjo zadrug nobenega opravka. Na seji pa je občinski ljudski odbor določbo plana omilil in odložil izločitev takih obratov iz sestava zadrug, ker je treba za tak trd ukrep upoštevati še mnoge okoliščine in razloge kmetijskih zadrug.

Uvedba avtobusne zveze v Jelendol je tudi bila predmet razprave ljudskega odbora. Jelendolčani bi seveda zvezo zelo radi imeli in ljudski odbor podpira njih želje, kaže pa, da si avtobusno podjetje vsaj za sedaj še ne upa uvesti prometa na ozki cesti proti Jelendolu.

Občinski odborniki so na svoji seji zaradi pijančevanja grajali nekatere šoferje in sprevodnike avtobusov, ki vozijo proti Golniku oziroma proti Kovorju.

LOKALI GOSTILN IN PRODAJALN

Mnogokrat je občinski ljudski odbor razpravljal o vprašanju najemanja obratnih prostorov gostiln, trgovin in obrti v privatnih stavbah. Tudi na zadnji seji se je razprava o tem ponovila. Res imajo družbena podjetja najete lokale in opremo od zasebnikov, katerim plačujejo že vsa leta po vojni najemnino, ki je v marsikaterem primeru v 11 letih znesla več, kot je vse skupaj vredno, in najemnine bodo plačevala še kar naprej v nedogled, kar pomeni hudo breme za prizadeta podjetja. Podjetja bodo morala resno začeti z razmišljanjem, kako ustvariti osnovna sredstva, ali pa skleniti nove pogodbe z lastniki lokalov ter opreme, da najeta osnovna sredstva odkupijo.

DOLOČENO BO, V KAKŠNE NAMENE SE SMEJO UPORABITI POSLOVNI LOKALI

Pripravljen je osnutek odloka o namenu lokalov. Ta odlok bodo izdale vse mestne občine v naši republiki, medtem ko taki predpisi v drugih republikah že davno veljajo. Z odlokom bo določeno, za katere namene se sme uporabiti poslovni prostor. Doslej je hišni lastnik lahko uporabil lokal za katerikoli namen. Vsi pa vemo, da za nekatere obrtnike ni nujno, da bi imeli lokale ob glavnih prometnih cestah, ulicah ali trgih, medtem ko je to potrebno za prodajalne, brivnice in podobne lokale. Tudi je doslej bilo mogoče, da je bilo več lokalov z isto stroko blizu skupaj, medtem ko jih na drugih mestih kljub potrebi ni bilo.

Vse to bo novi odlok reguliral. Hišni lastniki, ki oddajajo lokale v najem, naj bi se zato že sedaj posvetovali pri občinskem ljudskem odboru glede namena njihovega lokala, da ne bo kasneje prišlo do nesoglasij in celo do sporov.

POSLOVNI LOKALI NA RAVNAH BODO V BLIŽNJIH DNEH ODPRTI

Ureditev notranjščine lokalov na Ravnah se je zakasnila, ker dobavitelji niso pravočasno izvršili naročenih del. Lokali bodo v bližnjih dneh odprti. Gostilno je prevzela Francka Babič, trgovino bo vodilo trgovsko podjetje Prehrana, ki bo v posebnem lokalju prodajalo tudi zelenjavo in sadje, podjetje Mesarija pa bo imelo na Ravnah prodajalno mesa in mesnih izdelkov, medtem ko bo v enem izmed lokalov prodajalna mleka in mlečnih izdelkov ter kruha.

POLETNI DELOVNI ČAS

Nekatere trgovine so dobile dovoljenje za poletni delovni čas. Za trgovine z živili pa je poletni delovni čas bil že lani uveden z odlokom. Kolikor prebivalstvu delovni čas prodajaln ne ugaja, naj da spreminjevalne predloge občinskemu ljudskemu odboru, ki je vedno pripravljen določiti tak obratovalni čas, kot ga želijo poštošniki.

KREDIT ZA HIŠO NA BALOSU

Za zidavo hiše na Balosu je občinski ljudski odbor najel kredit 38 milijonov dinarjev pri občinskem kreditnem skladu za zidanje stanovanjskih hiš. Kot je znano, hišo že zidajo.

GOSTILNA PRI ŽUMRU V BISTRICI NAJ SE NE UKINE!

V Bistrici je le ena gostilna, medtem ko so bile nekdanj tri, oz. nekaj let celo štiri. Gostilničarka pri Žumru pa namerava prenehati z obratovanjem, kar res ni zaželeno, saj je vsaj ena gostilna v Bistrici potrebna. Občinski ljudski odbor bo storil vse, kar bo le mogoče, da bo gostilna v Bistrici obratovala še nadalje.

NOV DIREKTOR GOSTINSKEGA PODJETJA ZELENIČA

Na zadnji seji je občinski ljudski odbor imenoval novega direktorja Albina Planinca, ki pride iz Prevalj na Koroškem, brž ko bo tam razrešen.

O CESTI PRED GOSTILNO DOBRČA NA BREZJAH IN KOVAČEVI HIŠI

O teh zadevah je razpravljal svet za komunalne in stanovanjske zadeve in je sklenil, da bo cesto pred gostilno Dobrča, ki mestoma polzi po pobočju ter trga vodovodno omrežje, zavaroval in utrdil. Problem pa je težak, ker zaradi skalovja pod cesto ni mogoče zabiti pilotov. Hiša Jožeta Kovača na Koroški cesti je v tako slabem stanju, da je o njej bilo govora že na več sejah pristojnega sveta. Ker lastnik hiše noče začeti z obnovo ometa na hiši, ki stoji ob najbolj prometni mednarodni cesti, je svet sklenil uvesti proti lastniku ostre sankcije.

KOPALIŠČE

Za gradnjo kopalnišča je že zbranih okoli 18 milijonov dinarjev, potrebnih pa je najmanj 26 milijonov. Velik del potrebne vsote je torej občinski ljudski odbor že zbral in prej ali slej se bo načrt gradnje kopalnišča uresničil.

Žalovanje za Djuro Salajem

Ko je naše mesto pretekli terek popoldne izvedelo za nenadno smrt zaslužnega borca za delavske pravice in revolucionarja Djura Salaja, je onemelo spričo te nove izgube za naše narode in za delovno ljudstvo Jugoslavije. V znak žalosti so bile še isti dan odpovedane predstave v kinu in druge prireditve in po mestu so zaplapolale zastave na pol droga. Delovni kolektivi, ki vedo koliko doigujejo našim prvim borcem za pravičnejši družbeni red, so drug za drugim na ta ali oni način izrazili obžalovanje, da nam je smrt spet ugrabila enega najvidnejših izmed njih, in bodo pokojnega Djuro Salaja ohranili v toplem spominu.

KAKO JE Z JAVNO PRALNICO, KRPALNICO, SIVALNICO IN ČISTILNICO?

Za ustanovitev takega obrata so potrebna znatna sredstva. Občinski ljudski odbor bo skušal tako podjetje ustanoviti brž ko bo imel na razpolago potrebni denar. Sicer pa bo Bombažna predilnica in tkalnica za svoje delavce sama ustanovila tak obrat.

POKOPALIŠČE JE POTREBNO RAZŠIRITVE

O razširitvi pokopališča že dalj časa razpravljajo, toda rešitev je precej težka, ker razen malega župnikovega sadovnjaka ni nobenega drugega prostora za njegovo razširitev. V javnosti se že pojavljajo predlogi občinskemu ljudskemu odboru, da začne resno razmišljati o prestavitvi pokopališča iz ožjega mestnega središča v bližnjo okolico.

V nekaterih drugih mestih so to vprašanje že rešili. Prav gotovo ne bo občinskemu ljudskemu odboru sklep, da se tržiško pokopališče premesti iz mesta, simpatičen, saj se zaveda, da bo marsikak svojec temu ugovarjal, toda v nekaj letih tudi razširjeno tržiško pokopališče na sedanjem mestu ne bi zadostovalo potrebam.

UKINITEV KOVAČIJE NI ZAZELENA

Kovač tov. Dornik že dalje časa boleha in obstoji možnost, da bo prenehal z obratovanjem, mesto in okolica pa potrebujeta kovačnico. Svet za industrijo in obrt je na zadnji seji sklenil priporočiti podjetju Kleparstvo, da prevzame tudi kovačnico.

Kako je s peko kruha v novi pekarni ?

Svet za industrijo in obrt je na svoji zadnji seji največ razpravljal o »zahtevi« prebivalcev Zg. in Sp. Preske, da se obdrži obrat v stari pekarni. Deputacije žen prihajajo na občino z zahtevo, da bi stari obrat pekelnik gospodinjam kruh, ki ga prinesejo v peko. Pobirajo podpise od hiše do hiše, da se obrat stare pekarnije ne ukine. Prve dni je kruh iz nove pekarnije bil morda res slabši, kot smo pričakovali, toda peki pravijo, da se morajo najprej navaditi na novo moderno parno peč. Vložena je prošnja za podelitev obrtnega dovoljenja zasebniku za pekarnijo. Pek Vilfan pravi, da je sposoben peči kruh »šterovec« za vse mesto, le gospodinje bi morale bolj upoštevati razdelitev dela, ker se je v prejšnjih tednih zgodilo, da je bil v nekaterih urah preobremenjen z delom, medtem ko je drugič imel premalo dela. Nova pekarnija pa spet zatrjuje, da je sposobna peči kruh za vso občino, ker ima dovolj veliko zmogljivost in je od

starega obrata do novega samo minuto hoda.

Pek Vilfan trdi, da bi z otvoritvijo nove pekarnije za kruh »šterovec« bil eksistenčno ogrožen. — Razprava v svetu za industrijo in obrt je bila zelo živahna, ker so posamezni člani sveta zagovarjali mnenje, da je konkurenca zaželeno, ker bo potem pekarnija v novih obratnih prostorih konkurirala zasebniku s kvaliteto in novimi izdelki. Pekarnija pa spet trdi, da stane novi obrat okoli 30 milijonov dinarjev in da se je treba ozirati tudi na to, da bo morala pekarnija najeto posojilo 30 milijonov din odplačati ter da garantira za kvaliteto in nove izdelke.

Do sklepa v tej zadevi ni prišlo, ker niso bili navzoči vsi člani sveta ter je zadeva vse preveč važna, da bi se rešila prehitro. Vsekakor bo morala pekarnija v novih obratnih prostorih poskrbeti, da bo zadovoljila naročnike. Ljudski odbor ima vedno možnost, da izda obrtno dovoljenje, če bi se za to pokazala potreba.

NOVOST V MLEČNI RESTAVRACIJI — MLEČNI SLADOLED

Tudi naša mlečna restavracija je kmalu za ljubljanskimi vpeljala novost: mlečni sladoled. Zanj je dobila tudi nov velik hladilnik. Kakor v Ljubljani in povsod, kjer prodajajo mlečni sladoled, puščajo odjemalci tudi pri nas daleč na vse strani za seboj vidno sled: prazne vrečke. Mlečna restavracija je sicer pripravila v veži zaboj za odmetavanje vrečk, pa brez uspeha; odjemalci odmetavajo vrečke raje kar na tla v restavraciji sami, v veži in na cesti.

STANOVANJSKE HIŠE OB CANKARJEVI CESTI IMAJO NOV ELEKTRIČNI VOD

Stanovanjske hiše ob Cankarjevi cesti so imele do letošnje pomladi menda najslabšo električno napetost v vsem mestu. Stanovalci v njih niso mogli niti kuhati z električno energijo niti poslušati radia, kaj šele, da bi z električno energijo ogrevali stanovanjske prostore ali uporabljali kake druge električne aparate. Tudi 100-watna žarnica jim ni zadostno svetila. Imeli so pač vse doslej le provizoričen električni vod, še iz časa zidave teh stavb. Letošnjo pomlad pa so tem hišam postavili nov električni vod od transformatorja Za virjem in 1. maja je prizadetim zasvetila že močnejša luč.

KREDITI ZA KANALIZACIJO

Za novo naselje v Padvasici je občina odobrila kredit 1.250.000 dinarjev za kanalizacijo. Občinski odbor je sredstva moral najeti iz kreditnega sklada in bo moral kredit odplačati v določenem roku.

IME KAZNOVANEGA PODJETJA BO JAVNO OBJAVLJENO

Tako okrajni kot občinski svet za blagovni promet sta na svoji zadnji seji razpravljala o blagovnem prometu. Pregledala sta možnost, kako izboljšati stanje blagovnega prometa, kakšne investicije so potrebne za izboljšanje lokalov, ki služijo takemu prometu, kako organizirati preskrbo kraja s

kmetijskimi pridelki in kako preprečevati zviševanje cen. Tržna inspekcija bo postrila kontrolo cen, ime kaznovanega podjetja pa bo objavljeno v dnevnem in lokalnem časopisu.

Iz naših tovarn

DELAVSKI SVETI IN UPRAVNI ODBORI PODJETIJ RAZPRAVLJAJO

Lesno-industrijsko podjetje še nima direktorja. To podjetje in Tovarna finega pohištva razpravljata o združitvi v skupno podjetje. Tovarna finega pohištva se ne more razviti, ker nima primernih prostorov. Delavski samoupravni organi tega podjetja se strinjajo s fuzijo, hočejo pa skrbno proučiti negativne in pozitivne strani združitve. Predvsem bodo proučili možnosti, ali se dajo zgraditi poleg objektov LIP tudi še prostori tovarne finega pohištva. Občina ima interes, da se z združitvijo ustanovi res močno podjetje, ki bo imelo boljše pogoje in možnosti razvoja. V združenem podjetju se bo les lahko racionalneje izkoriščal, ker bi poleg izdelave finega pohištva uvedli tudi stavbno mizarstvo. S tem bi v občini ostali težki milijoni in delo pri gradnji stavb bi bilo hitrejše. Doslej moramo dela za stavbnomizarske izdelke naročati v drugih krajih, kar povzroča zamudo časa in je tudi delo dražje. Tudi iz požarnovarnostnih razlogov je zaželeno, da se preseli Tovarna finega pohištva, ki deloma obratuje v baraki, v druge prostore. Seveda obstoji problem prostorov tudi pri LIP. Dve samostojni podjetji teže zbereta za investicije potrebna sredstva kot eno močno podjetje. Tovarna finega pohištva bo lažje in ceneje nabavljala les kot doslej, ko ga mora nakupovati kjerkoli. Verjetno bo prišlo v doglednem času tudi do združitve drugih industrijskih podjetij, od česar bodo družba in delavci imeli samo korist. Ni dvoma, da Tovarna finega pohištva ne bo

STROŠKI ZA PROTITUBERKULOZNI DISPANZER

Ta dispanzer v Kranju je preventivna strokovna zdravstvena enota Zdravstvenega doma v Kranju, katerega uslug se poslužujejo delno tudi prebivalci naše občine. Za vzdrževanje tega dispanzerja odpade na našo občino 19,54 odstotka vseh stroškov in je občinski ljudski odbor na zadnji seji odobril potrebni kredit za kritje stroškov dispanzerja.

ODLOK O SOC. PODPORAH

Občinski odbor je sprejel tudi odlok o podeljevanju socialnih podpor. Take podpore bodo dobivali občani, ki so za delo nezmožni in nepreskrbljeni. Podpore bodo ali stalne aličasne, ozir. enkratne. V mislih imajo podpore za vzdrževanje otrok v domovih ter otrok v rejništvu ter podpore za vzdrževanje otrok v zdravstvenih počitniških kolonijah. Stalne inčasne podpore smejo znašati največ do 6500 din mesečno, enkratne do 10.000 din, rejništvo se plača po presoji, za vzdrževanje v zdravstveni počitniški koloniji pa sme znašati podpora do 8000 dinarjev.

SUBVENCIE DRUŠTVOM

Občinski odborniki so se na seji zanimali, po kakšnem kriteriju se dajejo subvencije raznim društvom. Predsednik tov. Cerar je pojasnil, da se upošteva dejavnost in potreba društva in da subvencije zdaleka ne zadostujejo za kritje potreb društev in organizacij, toda

razpoložljiva sredstva so omejena. Odločili bodo, da se bodo tudi tista sredstva, ki jih dajejo podjetja direktno raznim organizacijam, zbirala v centralni fond, iz katerega bi se potem dajale subvencije. Tak fond bo ustanovljen pri občinskem odboru SZDL.

OBČINSKA DOKLADA V POSAMEZNIH VASEH

Kraji Gozd, Zg. in Sp. Vetrno bodo letos plačevali občinsko doklado po stopnji 16 odstotkov, Višočje, Vadiče in Hudi graben po stopnji 20 odstotkov, ostali kraji razen Seničnega in Tržiča po stopnji 24 odstotkov, Senično in Tržič pa po stopnji 20 odstotkov od katastrskega čistega dohodka.

ARONDACIJA ZEMLJIŠČ

Podlubljelčani so se na zadnji občinski seji zanimali, kako in kdaj bo urejena arondacija zemljišč. Ljudski poslanec Franc Popit je pojasnil, da bo to možno v daljšem obdobju in na res smotrni način. Potrebno pa bo prej pripraviti elaborat po strokovnjakih. Kmetijske zadrughe bodo morale skrbeti za pravilno izkoriščanje zemljišč splošnega ljudskega premoženja. Zadrughe bodo morale imeti strokovnjaka, ki bo zavaroval interese zadrug in bo vodil pravilno politiko kmetovalcev. — Poslanec tov. Popit je tudi priporočal, da ustanovi občina stanovanjsko komunalno skupnost, ki naj bi skrbela za ureditev nekaterih komunalnih naprav, predvsem za ceste, pota, parke, nasade in bi imela tudi servisno službo.

dilnica in tkalnica. Ribiči zahtevajo ne le odškodnino od tovarn, ampak tudi strogo kazen za storiice.

DELAVSKA MENZA

Gradbeno podjetje je adaptiralo stavbo, kjer je ILGI izdeloval ščipalke za perilo. V stavbi so kar lepi prostori nove menze za gradbene delavce. Tudi v podjetju Zelenica bo v kratkem začela obratovati delavska menza.

BUFFET V TOVARNI KOS IN SRPOV

Na zadnji seji je svet za blagovni promet dovolil ustanovitev buffeta v Tovarni kos in srpov.

TOVARNE ZIDAJO IN PREZIDAVAJO

Tisti, ki hodijo na delo in z dela po Kolodvorski cesti, opažajo v zadnjem času precejšnjo gradbeno delavnost obeh tovarn ob tej cesti. Bombažna predilnica in tkalnica že dalj časa podira stare tovarniške objekte in zida nove, te dni pa je začel z izkopom za nov tovarniški objekt buldožer tudi na zemljišču tovarne Peko. Bombažna predilnica in tkalnica je začela postavljati ob Kolodvorski cesti tudi novo ograjo, ki bo — to je treba posebej pohvaliti — tudi prav čedna za oko in ne kak neokusen zid, kot ga je postavil n. pr. nedavno ob tej cesti »Partizan«.

NOVE ZASTRUPITVE RIBJEGA ZARODA

Naše tovarne po katastrofah, ki so jih povzročile v naših vodah v prejšnjih letih, še vedno niso postale dovolj pozorne na ribji zarod v njih. Tako sta pretekli mesec ponovno zastupili ribe v Moščeniku in Tržiški Bistrici v presledku 12 dni druga za drugo tovarna »Runo« in Bombažna pre-

PREKLIČ

Podpisani preklicujem basede, katere sem izrekel v vinjenem stanju na zadnji zabavi rezervnih oficirjev v domu Partizana v Tržiču zoper čast tukajšnjega mr. ph. Zdenka Lavička. — Franc Hribar, avtobusni sprvodnik.

DIJAKI OSMEGA RAZREDA so že nehali s poukom.

Te dni so nehali s šolanjem dijaki osmega razreda obeh tržiških osemletk. Prav posebne vrste dogodek je zanje, ko se v domačem kraju poslednjič zapro šolska vrata za njimi in jih vodijo pota od njih na vse strani. Tudi našim mladostnikom je bilo ob tem prvem razpotju v življenju nekoliko tesno pri srcu, čeprav skušajo to tesnobo zakriti s prešernim smehom in mladostno razigranostjo.

Bilo je vendar treba mnogo truda in naporov v teh osmih letih, da so se prebili skozi vse težave, mimo vseh Scil in Karibd, ki so prežale nanje ob poti. Včasih so imele le-te obliko nezadostnih ocen, včasih so grozile z ukori. Pa tudi marsikatera vesela urica je bila vmes in zlasti še marsikateri veselji odmor, ko je bilo smeha, šal in dovtipov na pretek.

Končno se je pa bilo treba le malo potruditi in nekateri so se morali kar zares pomujati, da jim je uspelo izdelati osmi razred. Ne le dijaki sami, tudi njihove mamice in očetje so trpeli in včasih celo trepetali z njimi v dvomih, ali bo šlo, ali se bo ponesrečilo. Zato je bil za naše dijake 20. maj kar važen datum.

ABSOLVENTI NA OSEMLETKI HEROJA BRAČIČA

Na osemletki heroja Bračiča je brez negativne ocene izdelalo štiri petine dijakov (če povemo bolj natančno: 82,76%). Med temi, ki so izdelali, sta dva odlična dijaka: Janez Grm in Edvard Bedina. Pa tudi tisti, ki so dosegli prav dober uspeh, zaslužijo, da jim izrazimo naše čestitke. Ti so: Boris Eržen, Rihard Piskár, Vladimir Švab, Marija Avsenekova, Marijana Štumflovca, Marija Umekova in Brigita Zazvonilova. Z odličnim in prav dobrim uspehom je izdelalo 31,04%, torej skoro tretjina razreda. Več kot tretjina (34,47 odstotkov) ima dober uspeh, 17,24% pa jih je izdelalo z zadostnim uspehom. V celoti je izdelalo 11 fantov in 13 deklet, 1 fant in 3 dekleta imajo pravico do popravnega izpita. Upamo, da se bo uspeh po popravnih izpiti še izboljšal.

Največ preglavic je našim »osmošolcem« povzročala matematika, za tem slovenščina in angleščina. Vendar je število nezadostnih ocen razmeroma nizko: v matematiki so tri negativne ocene, v slovenščini dve, v vseh ostalih predmetih pa tudi le tri.

Uspeh je kar zadovoljiv, saj je srednja povprečna ocena razreda (vseh dijakov v vseh predmetih) 3,36, torej kar dovolj visoka.

Te dni so se v šoli za slovo še malo pozabavali, potem pa so se začele nove skrbi. Večji del dijakov bo namreč nadaljeval s šolanjem in zato bodo morali v prvi polovici junija opravljati sprejemne izpite na šolah, kamor so namenjeni. Razleteli se bodo na vse strani: šest jih bo nadaljevalo s šolanjem v višjih gimnazijskih razredih v Kranju, trije bodo šli na srednjo tehnično šolo v Ljubljano, tri dekleta se pojdejo šolat na učiteljske, trije so namenjeni na srednjo ekonomsko šolo v

Kranj, eden na srednjo tekstilno šolo v Kranj, tri dekleta pa v administrativno šolo v Kranj. Nekateri se bodo takoj zaposlili, trije fantje gredo v uk, nekaj pa se jih še ni dokončno odločilo.

Po opravljenih sprejemnih izpitih konec junija, ko se bodo vrata osemletke heroja Bračiča zaprla tudi za vso ostalo mladino in otročad, se bodo absolventi osemletke napotili na zaključno ekskurzijo. Na njej si bodo ogledali manj znane dele jugovzhodne in severovzhodne Slovenije ter tisti del Hrvaške, ki nam je najbližji. Dijaki si ne bodo ogledali le pokrajine in mestnih naselij, marveč tudi tovarne in elektrarne ter se seznanili s kulturnim in gospodarskim življenjem dobršnega dela Slovenije. Obiskali bodo Novo mesto in Belo Krajino, si ogledali Karlovac, Zagreb, Varaždin in Čakovac, se pobliže seznanili s Ptujem in Mariborom, obiskali Zgornje Podravje in Ravne na Koroskem ter se preko Velenja in Celja vračali domov.

Vsem podjetjem in ustanovam, ki so ekskurzijo materialno podprli, vse priznanje in zahvala! Upamo, da bo mladina znala ceniti žrtve staršev in vse naše družbe, ki ji omogoča ne le šolanje, marveč tudi čim boljše spoznavanje naše dežele, njenih ljudi in njenega gospodarstva, in da bo, ko doraste, z obrestmi vračala, kar danes prejema.

Našim mladim dijakom za nadaljnjo pot vso srečo in čimveč uspeha pri delu!

PRVI ABSOLVENTI NA OSEMLETKI HEROJA GRAJZERJA

20. maja so zaključili na osemletki heroja Grajzerja osemletno obvezno šolanje prvi »osmošolci«. 32 učencev in učenek je bilo ta dan zadnjič v naših šolskih klopetih, ker odslej bo njihova življenjska pot drugačna in morebiti tudi težja. Prav je, da se ob tem nekoliko pomudimo pri njih, da pogledamo, kakšni so bili njihovi uspehi in kam jih bo vodila v bodoče življenjska pot.

Najprej uspeh! Od 32 učencev in učenek je 8. razred izdelalo 29 ali 90,62%. Le trije učenci oziroma učenke imajo popravne izpite in to dva iz matematike in eden iz slovenskega jezika in angleščine. Ti trije bodo pač morali v počitnicah nadoknaditi pomankljivo znanje in opraviti popravne izpite. Med tistimi pa, ki so izdelali, so 3 odličnjakinje in to: Nevenka Dovžan iz Doline, Marija Dragoš iz Tržiča in Marija Golmajer iz Podlublja. S prav dobrim uspehom pa je izdelalo 7 učencev oziroma učenek in to: Ludvik Škof, Marija Grašič, Marija Kemperle, Majda Marenčič, Jožefa Markič, Silva Ribnikar in Tatjana Zrimec. Z dobrim uspehom je izdelalo 19 učencev in učenek.

Najtežja pa je bila pri naših »osmošolcih« odločitev, kam po končani osemletki. Za nadaljnji študij na višji gimnaziji so se odločili trije učenci, nekaj jih misli nadaljevati študij na srednji ekonomski šoli, oziroma na administrativni šoli in srednji tehnični

šoli, seveda če bodo napravili sprejemne izpite in če bodo sprejeti. Več učencev pa namerava iti v uk v razne obrti oziroma v podjetja.

Da pa je bilo še tradiciji zadosteno, so naši »osmošolci« imeli v torek, 20. maja zvečer intimen poslovilni večer skupno s svojimi predavatelji, v četrtek 22. maja pa so odpotovali na večdnevno poučno ekskurzijo po Jugoslaviji. Ogledali so si Zagreb, Sarajevo, Dubrovnik, Split in Reko. Za to ekskurzijo se učenci najtopleje zahvaljujejo nekaterim našim tržiškim podjetjem in organizacijam in to: Bombažni predilnici in tkalnici, dalje Tovarni lepenke, Tovarni finega pohištva, trgovskima podjetjema »Preskrba« in »Prehrana«, Društvu prijateljev mladine in SZDL, ter občinskemu ljudskemu odboru, ki so jim s svojimi prispevki pripomogli k uresničitvi njihove želje. Na nadaljnji življenjski poti pa želimo našim mladincem in mladinkam vso srečo in zadovoljstvo! Želimo, da bi si v poklicih, ki si jih bodo izbrali, nabrali znanja, potrebnega za zavestne graditelje naše boljše bodočnosti v socialistični domovini!

Uspeli izpiti mladih fotoamaterjev

Pionirji osemletke heroja Bračiča imamo veliko zanimanje za foto-amaterstvo. To smo dokazali pri izpiti, ki so bili 15. maja v prostorih naše šole. Izpita komisija je bila sestavljena iz petih članov. Vsi smo dobro odgovarjali na vprašanja, kar je razvidno iz ocen. Za to znanje se moramo zahvaliti predvsem

požrtvovalnima predavateljema tov. Ladu Perku, ki nas je poučeval teoretično, in tov. Janezku Perku, ki nam je v klubskem laboratoriju razložil ves potek dela. Stroške za material, ki smo ga porabili, bo poravnala pionirska organizacija, ki je dala za ta tečaj pobudo.

Pionir Samo Šter

Delo pionirjev AMD

V zadnjem Tržiškem vestniku smo brali, kaj delajo pionirji na osemletki heroja Bračiča. Naj dodamo še nekaj o delu pionirjev miličnikov, članov AMD.

Kot člani AMD smo bili povsod prvi. Udeležili smo se parade mladosti v Ljubljani. Imeli smo več izletov. Na teh izletih smo si ogledali živalski vrt v Ljubljani, Postojnsko jamo, Predjamski grad. Dalje smo si ogledali semaforje v Ljubljani.

S skiroji smo se udeležili histroznih dirk, z mopedom pa ocenjevalnih dirk. Pionirji AMD morajo obvladati tudi teorijo o cestnem prometu in poznati prometne znake. To smo dokazali pred komisijo, ki nas je izpraševala o teh predpisih. Ker smo dobro znali, nas je komisija dobro ocenila in smo dobili lepe nagrade.

Tržičani se nas dobro spominjajo, ko smo stali na križiščih in usmerjali promet. Udeležili smo se občnega zbora AMD ter podarili šopek nageljnove delovnemu predsedstvu. Pri vseh naših nastopih nas je vodil tov. Jakob Šter, kateremu se moramo zahvaliti za požrtvovalno delo.

To je bilo v kratkih obrisih delo pionirjev miličnikov AMD v

Lepo praznovanje Dneva mladosti

Letošnje praznovanje Dneva mladosti se je s številnimi športnimi prireditvami, ki sta jih za našo mladino pripravila Avto-moto društvo in strelska družina, začelo že celih dvanajst dni pred praznikom. Višek praznovanja pa je bil za našo mladino preteklo nedeljo, ko se je ob sedmih zjutraj zbralo na nogometnem igrišču blizu 500 pionirjev, namenjenih v skupinah na različne izletne točke v okolici. Izlete je s pomočjo Partizana, planincev in tabornikov organiziralo Društvo prijateljev mladine, ki je poskrbelo tudi za to, da je pionirje povsod, kamor so se podali, čakalo poleg tople pijače za pogasitev žeje tudi izdatno kosilo za potešitev lačnih želodčkov. Predvsem pa so se na ta lep dan naši pionirji lahko razgibali, navžili sonca in zraka in naigrali. Z obrazov jim je bilo ob povratku vsem razbrati, da so bili s prireditvijo izletov zelo zadovoljni, čeprav nekateri tudi zaradi hore utrujeni. Pa kaj utrujenost, zlasti še ko sta ravnateljstvi osemletk poskrbeli, da jim prihodnji dan ne bo treba v šolo!

Letošnji praznik mladosti bodo naši pionirji ohranili še dolgo v lepem spominu.

preteklem letu. Za letos pa imamo nove načrte, ki jih bomo v tem letu izpeljali. Slavko

MILIČNIKI - PIONIRJI USMERJAJO PROMET

Na pobudo tov. Jakoba Štera smo pri Avto-moto društvu formirali odred pionirjev — prometnih miličnikov.

Prometni miličnik — pionir je ena najtežjih služb, kar jih more pionir imeti. Odgovornost, ki jo prevzame ta miličnik, je velika, kajti pot do nesreče je majhna. Ker smo opazili, da motoristi, zlasti pa kolesarji niso prav nič disciplinirani, smo bili prisiljeni, da smo pričeli z veliko akcijo — usmerjati promet po predpisih in to na glavnih križiščih v Tržiču, kjer se je zadnje čase promet precej povečal.

Naše delo je poplačano s pohvalo, ki jo vsak prometnik — pionir lahko doseže.

Tudi voznja z mopedom nam je precej koristila, da smo se seznanili z vprašanjem varnega prometa. Že dosedaj smo se kot mladi mopedisti lahko pod strokovnim vodstvom vozili sem ter tja. Sedaj pa se že pridno pripravljamo na izpit, ki ga bo treba narediti, če se bomo še hoteli voziti z mopedom.

Miličnik-pionir Samo Šter

STEZE IN POTA OKROG TRŽIČA

XX. IZ DOLINE V LOM

Mimo Kušpegarja, Pinča in Urha do Tiča na Strmca

Pot iz Zgoranje Doline v Lom je prav prijetna in mlakava, primerna za vsak letni čas. Tudi v poletni vročini nas ne bo preveč utrujala, ker vodi dobršen del pota po senčnatih stezah gostih gozdov, kamor prodre le malo sončnega žarkovja. Žal pa ta pot ni markirana in zato težko pridemo od Urha do Tiča, ne da bi zašli. Na tem odseku je namreč toliko poti, kolovozov in stez, da se bomo le težko znašli.

A kdor pot pozna, bo večkrat ubiral stopinje po njej, ker je ta izlet prijeten planinski sprehod, na katerem te tu in tam celo docela nepričakovano presenetijo in očarajo čudoviti razgledi in naravnost opojna samota in tišina osamljenih, neobljudenih gozdov.

Iz Tržiča se najprej napotimo ob Tržiški Bistrici navzgor v Zgornjo Dolino. Tu se pod šolo ločimo od glavne ceste in jo uberemo na desno po kolovozni poti mimo šole. Kmalu smo pri novi hiši, pri Kušpegarjevem Toni (Dolina 23). Ta kmečki dom stoji na prav prijetnem prostoru. Če se od hiše ozremo nazaj, se nam na nasprotnem bregu kar zablešči in pada v oči gola, bela skala, ki je na vrhu močno vodoravna kot kaka mizasta gora. To je Ukčeva čer. Nad njo zelene senožeti okrog Kala, nad njimi se dviga gozd in v njem se sredi temnih smrek odraža Bela peč, skalnato pobočje, pod katerim vodi pot na Kofce. Smo v nadmorski višini okoli 760 m.

Vzpenjamo se po kolovozu navzgor mimo senika in preko senožeti, ki se jim pravi Srednje ravne. Redko drevje ob poti in po senožetih ne nudi kaj dosti sence, zato nas pot preko Srednjih ravnih dokaj ugrije.

Kolovoz se dviga v serpentinah navzgor in že na prvem ovinku se nam odpre širši razgled na pobočje na nasprotnem bregu Tržiške Bistrice. Tam ugledamo na prevalu vrh senožeti Dom na Kalu. Dvigamo se navzgor. Senožeti žehte v soncu, pisano travniško cvetje razširja prijetno vonjavo.

Odpirajo se nam vse širši razgledi. Kmalu se spet oziram na Kal, kjer zdaj vidimo že ves preval in vse senožeti in senike pod njim ter strmo pot, ki se od Ukca vije do koč. Dvigamo se vse višje, s pobočja priteka voda, ki se izgublja pod potjo. Hodimo po slabo propustnih, starih permških skrilavcih in peščenjakih, zato je tod vode dovolj.

Pridemo do ograde za živino. Pot nas vodi skozi lesu v gradi. Onstran lese se odpre pogled na jug. Zdaj smo na Zadnjih najvišjih. Na levi v pobočju stoji kozolec »v Plesti«. Za hrbtom se na severni strani horizonta že prikazuje vrhovi Košute. Pod nami se kruši skalno pobočje v sotesko pri Dovžanovem mostu. Vidimo greben Pirmanca in še dalje greben Kriške gore. Prav v ozadju se medlo odraža na obzorju greben Jelovice.

Nadaljujemo pot. Na desni pod nami je kozolec: Za travnikom. Še malo gremo v klanec in že smo med sadnim drevjem. Še mimo dveh kozolcev ob levi, čez

grapo, ki se napolni le ob dežju z vodo, in še malo navzgor do sadovnjaka pri samotni kmetiji: pri Kušpegarju.

Kušpegarjeva domačija je močno kmečki dom (Dolina 24) s številnimi gospodarskimi poslopi, hlevom, čebelnjakom. Tu je tudi dobra pitna voda. Smo v višini 850 m.

Od Kušpegarja se obrnemo po poti proti severu, proti Košuti, ki jo lepo vidimo. Mimo kozolca gremo do ovinka. Se preden pridemo do ovinka, zavijemo s poti na kolovoz v desno. Na levi, pod kozolcem so njive »Pod dobjem«.

Čez grapo nas vodi lesen mostiček. Mimo kozolca se ob njivi dvigamo navzgor. Zdaj hodimo po travnati stezi, ki postaja dokaj strma. Ob grapi in gošči se dvigamo navzgor kar hitro in kmalu smo tako visoko, da se izza Kala že prikazuje greben Begunjšice. Steza nas vodi še dalje v strmino. Na levi in desni se gozd vedno bolj približuje, le ozek pas ob stezi je še travnat. Sredi trave dehte rumene in vijoličaste kukavice, pegasti kačniki in drugo dokaj svogjvrstno cvetje.

Čez nekaj časa se gozd razmakne v levo in desno od steze. Prišli smo do manjše jase in nad njo že ugledamo Pinčevo domačijo. Steza je precej strma, saj seka izohipse kar pravokotno, vendar je mehka in prav nič dolgočasna. Pisano cvetje v travi dehti, cele ploskve so posute s svetlomodrmi spominčicami, dolgorope srake se obiskujejo po drevju. Travnata ruša prekriva površino čez in čez, nikjer ni videti kamenja. Hodimo po karbonskih skrilavcih in peščenjakih, ki so zelo stari in prepereli, zato je vse tako poraslo.

Ko pridemo v višini okoli 950 metrov iz gozda, na rob, smo v Dobju. Tu na senožetih se nam odpre čudovit razgled: pogled nam drsi od grebena Begunjšice, ki jo vidimo nad Kalom, preko Košutinih predgorij, za katerimi se dviga ves vablivi greben Košute od Velikega vrha do Kladiva in Tegoške gore pa tja do Košutnikovega Turna na severovzhodu. Pod glavnim grebenom pa se sončijo planšarije od Kofc do Ilovice, Sije in Pungrata. Ne moremo si kaj, da se ne bi ustavili pri kozolcu »na Ledinu« in se razgledovali ter skušali vsesati vso to lepoto razgleda tako vase, da zlepa ne bi zbledela.

Nato se po senožetih mimo kozolca dvigamo navzgor. V maju je tu vse rumeno planinskih pogacic, ki jim Tržičani pravijo »tulpe«. Z ovinka pod Pinčem se izpod sadnega drevja ozremo v dolino, kjer se sonči Kovor, za njim pa ugledamo še Ljubno.

»Na Lužah« zavijemo s kolovozu na levo, po stezi navzgor do Pinča (Dolina 26). Zdaj smo v višini 1018 m. Zraven Pinčeve domačije stoji še kmečki dom pri Urhu (Dolina 25). To sta zadnji dve kmetiji in v tem delu najvišji.

Če smo žejni, se lahko pred Urhom napojimo. Pred hišo je korito in pipa s tekočo vodo. Izpred Urha je lep razgled na Kriško goro, posebno Vratca so v njenem grebenu dobro vidna.

Od Urha nas vodi kolovoz skoro po ravnem proti jugu, mimo

njiv in do lese v ogradi. Nad nami na levi je jasa »v Kotu«. Med velikim macesnom in divjo češnjo je lesa. Ob njej je bila včasih tablica z napisom, da pridemo po tej poti v Lom. Žal tablice ni več. Skozi lesu pridemo po mokrem kolovozu do skale, do čeri med smrekami. Tu ne smemo slediti kolovozu navzdol, ampak gremo levo od skale malo navzgor, nato pa ne po stezi levo, ampak naravnost navzdol skozi gozd, mimo borov in smrek, med borovnicami in praproto. Ze rastje nas opozori, da hodimo po starih karbonskih skrilavcih, na poti pa opazimo karbonske kremenove peščenjake, ki so dokaj grobo zrnati. Nato gremo čez potoček, ki teče navzdol na Belo kopišče. Tudi v strugi potoka opazimo grobe peščenjake in drobnejše temnosive karbonske skrilavce. Čez potok pridemo v gostejši gozd.

Tu je včasih bilo kažipotno znamenje na drevesu, zdaj je le še na tleh razbita deščica z zabrisanimi črkami. Prečkamo še en potoček, ki je v suhem vremenu le mokra majhna grapa. Pot se dviga nekoliko navzgor in je precej kamenita. Nato gremo po sončni stezi mimo mladih smrek spet v gozd.

Ze spet smo pri strugi manjšega potočka. Ob njem je na drevesu še vedno kažipotna tablica, a nekdanji napis na njej je docela zabrisan, ker je bil narejen s preprosto modro barvo. Tu ne smemo niti na levo, niti po poti v desno, ampak naravnost po srednji poti in onstran potoka navzgor po kolovozu.

Pot, po kateri hodimo, sestavlja nepropustne kamenine, zato je vode, ki nam prečka pot, vse polno. Nič manj kot enajst izvirnic je v tem pobočju tja do Vratnega vrha in vseh enajst grap z vodo se združijo v dva potoka, ki se pod Kušpegarjem zlijeva v eno samo strugo.

In že spet smo prišli do grape z vodo in spet je pri prehodu čezenj postavljena tablica z napisom, ki ne služi več svojemu namenu. Onstran potoka nadaljujemo pot po stezi in kmalu prečkamo še eno grapo. Značilno za te grape je, da niso nasute s prodrom ali drobnim nasipnim materialom, marveč z robotim kamenjem, ki ga tvorijo trdi kremenovi peščenjaki, ki zelo počasi preperevajo.

Steza se dviga ob grapi navzgor, struga je ves čas mokra. Zdaj hodimo že kar po grapi in se po kamnih sredi vode dvigamo navzgor. Pot oživljajo sredi kamenja rastoče bahate kalužnice. Kmalu se grapa zoži in osuši. Izvirnico puščamo ob levi strani steze. Po stezi se prepletajo močne drevesne korenine in debelo zrnato kamenje. Ob dežju teče voda tu kar po poti, kar se dobro pozna, ker leže po stezi nanešene veje in vejice in droben nasipni material. Ko pridemo zdaj v gozdu do razpotja, ne smemo po grapi dalje na levo, ampak krenemo po mehkejši poti, ob kateri raste vse polno borovnic.

Hodimo po gozdu malo navzgor, malo po ravnem, med stariimi z lišaji poraslimi jelkami, mimo mahovitih preprog, mimo tablic z zabrisanimi napisi in naio se spustimo navzdol do potoka. Stopimo čezenj in nato

kmalu prečkamo še eno grapo, po kateri med velikimi kamni curlja majhna vodka. Zdaj pa po kamnih čez vodo in navzgor v gozd. Ze spet srečamo tablico z zabrisanim napisom.

Skozi redke smreke na desni se nam prikazuje Begunjšica in Košuta z njunimi predgorji. Pred nami je Vratni vrh (1076 metrov). Pridemo grapo majhnega potočka in se dvigamo po gozdu navzgor. Tu smo že vzhodno od Vratnega vrha. Ko pridemo do nekakega prevala pod Vratnim vrhom, uberemo pot na jug mimo kote 1052 m in v petnajstih minutah pridemo skozi gozd po skoro ravni poti do Strmca, do Tiča.

Gozdovi, ki rastejo tod, severno od Strmca, so tihi in samotni. Pota so mokra, ilovnata, tišina pa tolikšna, da je slišati brenčanje drobnih žuželk, ki se spretavajo med debli in plešejo v redkih sončnih žarkih, ki jim uspe prodreti med gosto vejeverje starih smrek.

Pot v dolino in preko gozdov nad Kušpegarjem ter med Urhom in Tičem pomeni zares za Tržičane in za tuje pravi planinski užitek. Zato bi jo bilo priporočljivo opremiti z markacijo in kažipotnimi znamenji, čeprav ne vodi do nobene planinske postojanke. Sicer pa se od Tiča lahko dvignemo še na Konjščico ali pa pridemo lahko po senožetih mimo Gaberca in Rekarja pod Storžec. A tudi če bi ne ubirali teh poti in bi se od Tiča spustili kar navzdol v Lom in naprej v Tržič, je vendar treba tako prijetne planinske poti markirati. Kažipotna znamenja, ki so ob tej poti že bila, je napravila privatna zavzetost in zato tudi niso bila izdelana solidno ter so le nekaj časa služila svojemu namenu. Zdaj so deloma uničena, deloma jih je spral dež.

Poti so pa v tem delu tako zapletene in toliko jih je, da je skoraj nemogoče prav hoditi, če jih pošteno ne poznamo. Podobno je tudi s potmi okoli Konjščice. Gor bomo kar lepo hodili, saj je pot dobro markirana. Toda ob povratku s Konjščice proti Lomu bo marsikdo zašel proti Dolini in taval po gozdovih nad Dolino, kajti navzdol markacija ni docela ustrezajoča. Zato naj markacijski odsek Planinskega društva žrtvuje še nekaj časa in barve in oskrbi z zadostnim številom markacij pota okrog Konjščice ter morda vendarle enkrat markira prijetno planinsko pot iz Doline v Lom. Ta pot je sicer mestoma vlažna, zlasti po dežju, vendar ima toliko mlakavnosti, da se je bo marsikdo rad poslužil.

Prof. Slava Račovec

EN NAŠ OBČAN JE ŽE PREHODIL TRANSVERZALO

Med prvimi 53 planinci, ki so doslej prehodili slovensko planinsko transversalo, je kot edini naš občan tudi Gašper Štibelj, direktor Tovarne fina gophišta. Sploh je presenetljivo, da so poleg njegove prehodili to pot le še trije Gorenjci, medtem ko so n. pr. Mariborčani zastopani v tem številu kar 25-odstotno. Planinska zveza Slovenije je transversalo zdaj nadaljala še do Kopa oziroma Ankarana.

75 let prostovoljnega gasilskega društva

Letos poteka 75 let, odkar so v Trziču ustanovili Prostovoljno gasilsko društvo, pod takratnim imenom »Požarna bramba«. — To ustanovitev je narekovala predvsem potreba, ker so se stalno pojavljali požari in uničevali imetje meščanov. Takrat so bile hiše in stavbe po večini krite še z deskami, pa tudi stanovanjski deli so bili grajeni še precej iz lesa, zaradi česar je bila nevarnost požara velika. Mnogi so ob ustanovitvi še imeli pred očmi strašno katastrofo, ko je požar 11. aprila 1811 uničil polovico Trziča in zahteval 79 človeških žrtev. Zato so bili pogoji za ustanovitev dobri in je tudi že takratna industrija dala k temu pomemben prispevek. Tudi med meščani samimi so takratni ustanovitelji požarne brambe imeli dosti pristašev.

V požarni brambi so se sčasoma začeli zbirati predvsem narodno zavedni delavci in meščani, ki so nudili takratnim Nemcem in nemškutarjem že precejšen odpor ter kmalu po letu 1900 že uvedli najprej v medsebojnem občevarju, nekaj let zatem pa tudi v poveljevanju slovenski jezik.

Sčasoma so si nabavili potrebno orodje in opremo. Najprvo so si pomagali z veliko ročno brizgalno, ki pa so jo kmalu zamenjali s sodobnejšo. Ob 40-letnici pa so si leta 1923 nabavili že za takrat najmodernejšo Magirus motorno brizgalno na vprego, ki je še danes v gasilskem domu in služi še vedno svojemu namenu, posebno pri požarih v mestu samem.

Za opremo društva je tudi občina vedno imela razumevanje in je bila zato gasilska četa za takratne pojme zelo dobro opremljena.

Do druge svetovne vojne so si gasilci nabavili še 2 motorni brizgalni in 2 avtomobila; slednja jim je okupator ob koncu vojne odpeljal. Po osvoboditvi pa je društvo na novo zaživelo. V svoje vrste je sprejelo zlasti mlade člane. Vse svoje delo pa so predvsem usmerjali k strokovni in tehnični izobrazbi svojih članov in članic, ter v zadnjih letih tudi pionirjev.

Kljub dobrim uspehom in precejšnji tehnični opremini pa njihova oprema zaostaja za hitrim razvojem tehnike. Število članstva je še mnogo premajhno in bi bilo želeli, da se vključijo v gasilsko organizacijo sleherni meščan in delavec, ki mu v prsih bije plemenito srce in hoče pomagati bližnjemu v nesreči.

Gasilska organizacija polagoma prehaja v širšo dejavnost, ko postaja iz zgolj obrambe pred požarom v splošno reševalno službo, ne samo v primeru požara, ampak pri vseh elementarnih nezgodah. Za društvom v Trziču pa je misel o ustanovitvi gasilskih organizacij prešla polagoma tudi v industrijo in na podeželje ter beležimo že ustanovitev gasilske čete v Bombažni predilnici in tkalnici 1. januarja 1889 in leta 1900 v Lešah in potem po prvi svetovni vojni še v ostalih krajih na območju sedanje občine.

Ta veliki jubilej bomo praznovali letos v dneh od 9. do 15. junija pod geslom: »75 let gasilstva v trziški občini«. Pokroviteljstvo nad celotno prireditvijo sta prevzela občinski ljudski odbor in Okrajna gasilska zveza za Gorenjsko, Kranj, kar daje prireditvi še poseben pomen.

Praznovanje se bo pričelo v ponedeljek 9. junija, ko bo sestanek vsega članstva in ostalega občinstva mesta. Naslednji dan bo velika gasilska vaja. V sredo, 11. junija, bo odprta v gasilskem domu razstava vsega orodja in opreme ter zgodovinskega materiala vse od leta 1883 dalje. Razstava bo odprta vsak dan do vključno nedelje 15. junija. V četrtek, 12. junija, bo pionirski dan in popoldne tekmovalje pionirskih grup. V petek, 13. junija, se bodo zbrali gasilci iz vseh društev na poučno predavanje in predvajanje gasilskih filmov. V soboto, 14. junija, zvečer pa bo v Cankarjevem domu prirejena akademija, po okoliških hri-

bih pa bodo zagoreli kresovi. — V nedeljo, 15. junija, pa bo osrednja proslava. Najprej bo slavnostna seja PGD Trzič, nato zbor brigade OGZ Kranj, zborovanje na Trgu svobode, na katerem bo izročen v uporabo nov gasilski avtomobil. Za zaključek pa se bo razvila veličastna parada po mestu, kjer bodo sodelovali gasilci, gasilke in pionirji iz vse Gorenjske.

Tako bodo naši gasilci dostojno proslavili ta veliki jubilej. Ker bo ta dan prišlo v Trzič veliko število gostov, jih bomo pristrčno sprejeli.

Vabimo občinstvo, da se udeleži vseh prireditev ter tako da priznanje za dosedanje nesebično delo gasilcem pri reševalnem delu.

Uspeh naše motociklistične ekipe v Kočevju

V soboto, 10. maja smo v pozni popoldanski uri odrinili na pot proti Kočevju. Ekipo so sestavljali vozači motornih koles 125 ccm, 175 ccm in motornega kolesa s prikolico 750 ccm ter vodja ekipe.

Vasi so naglo ostajale za nami. Po udobni betonski cesti smo kmalu prispeli v Ljubljano. Po kratkem odmoru smo nadaljevali z vožnjo proti Kočevju. Nekaj časa so naši motorji še brzeli po ravnini, nato se je začela cesta polagoma vzpenjati. S tlakovane ceste smo prešli na navadno, ki je pričela kmalu zavijati zdaj v eno zdaj v drugo stran. Kamor je segalo oko, so bili sami gozdovi, sveži in nežno zeleni. Vzpenjali smo se vedno više po serpentinah. Za nami je ostala Ljubljana in z njo tudi gorenjska domačnost. Nekam tesno nam je bilo pri srcu, ko smo se znašli v skoraj divji naravi gozdov in skal. Vasi so bile kot izumrle, le tu in tam je kak bežen popotnik začudeno obstal, ko je zagledal v soncu se lesketajoče čelade naših motoristov.

Kmalu smo prispeli na Turjak, majhno vas na visoki planoti. Desno od ceste so peljala strma pobočja v dolino, tu in tam se je dvigal kakor iz kamna izklesan hrib. Zopet smo malo postali in se ozirali naokrog. Narava je bila čudovito deviška, kakor da je še ne bi oskrnila človeška noga. Od Turjaka naprej je se cesta počasi spuščala v ostrih ovinkih. Čez nekaj časa vožnje smo prispeli v nižje predele, kjer smo se srečali z železniško progo. Od tu naprej je bila proga naš zvesti spremljevalec. Že se je zmrščilo, ko se je cesta nenadoma razširila. Bližali smo se Kočevju. Še nekaj kilometrov in obstali smo pred stavbo ob vhodu v Kočevje, kjer je bila pisarna za informacije o dirkah.

Ko so bile opravljene vse formalnosti s prijavo tekmovalcev in ekipe, so nas peljali v Mladinski dom, kjer naj bi prenočili. Tu smo spravili svojo prtljago, se umili, nato pa smo si še malo ogledali mestece.

Ob petih zjutraj smo vstali in se odpeljali do pisarne za informacije. Vozači so napolnili rezervoarje svojih motornih koles z bencinom, pregledali stroje in jih postavili v parkirni prostor. Ob sedmi uri je bil tehnični pregled motornih vozil in zavarovanje tekmovalcev. Vozila so stala na velikem dvorišču občinskega ljudskega odbora. Videti je bilo motorna kolesa vseh vrst in razredov. največ Tomosovih 50 ccm,

185 ccm in 250 ccm. Bili so tu tudi avtomobili Fiat 500, Fiat 600 in Fiat 1400. Tekmovalci so bili iz Kočevja, Ptuja, Ribnice, Ljubljane, Trziča in še iz drugih krajev.

Tekmovalje bi se moralo začeti ob osmih.

To je bila 1. ocensko terenska vožnja za republiško prvenstvo. Pot je peljala v nekaj etapah po 125 km dolgi progi okrog Kočevja. Vmes je bila huda terenska preizkušnja.

Cakali smo še na tekmovalce iz Radovljice, toda ker jih ni bilo, smo kar pričeli s startom. Vsako minuto je startal po en tekmovalce, med posameznimi razredi je pa bilo presledka 6 minut. Ker je bila proga naporna in dolga, je bilo pričakovati, da se bodo vozači vračali šele po dvanajsti uri.

Kmalu po dvanajsti so se pripeljali tekmovalci na mopedih. Pol ure za njimi so priropotali težji stroji, ki so imeli seveda popolnoma drugo tekmovalno progo. Pričakoval sem naše. Približno sem preračunal čas njihovega prihoda — natančneje se ni dalo, ker je vsaka etapa štela kot celota — in res so precej natančno privozili skozi cilj. Avtomobili so imeli namesto terenske spretnostno vožnjo pred OLO. Ko so prispeli vsi tekmovalci, so člani tehnične komisije pregledali vozila, ali so v redu, in zapisali kazenske točke vsem, ki so vozilo kaj poškodovali ali če so kaj izgubili od opreme vozila. Ko je bilo to opravljeno, so se tekmovalci očistili in sedli h kosilu. Medtem smo vodje ekip šli v žirijo, kjer smo s prireditvenim odborom in člani športne komisije ugotavljali rezultate. Ne vem, zakaj se člani športne komisije AMD Kočevje niso mogli zediniti v načinu ocenjevanja. Delegat zveze in vodje ekip smo zavzeli enotno stališče in svetovali športni komisiji, toda kljub temu se je delo zavleklo do teme. Bila je to njihova prva prireditev take vrste, zato jim ni zameriti. Tekmovalci so nestrno pričakovali rezultatov. Pred razglasitvijo sem stopil k našim tekmovalcem in se spustil z njimi v pogovor. Hrast mi je pripovedoval, kaj se mu je primerilo na terenski vožnji: »S sovozačem sva vozila po poljskih stezah, z globokimi kolovozi. Pot se je nadaljevala v hrib in skozi gozd. Pred nama se je znašel mostič preko potoka. Mostič je bil preozek za mojo prikolico. Zapekljala sva v potok, toda joj, pripeljala sva na jez, s katerega nama

KINO

31. maja do 2. junija: Ameriški barvni film ZGODBA O GLENNU MILLERJU.

3. do 4. junija: Italijanski film SLEPO DEKLE IZ SORENTA.

5. do 6. junija: Indijski film AVARA.

7. do 9. junija: Ameriški barvni film DVA TEDNA LJUBEZNI.

10. do 11. junija: Jugoslovanski film ZLE PARE.

12. do 13. junija: Ameriški film MOJIH 6 KAZNJENCEV.

14. do 16. junija: Ameriški barvni film V SRCU MLADIH.

17. do 18. junija: Jugoslovanski film V SOBOTO ZVEČER.

19. do 20. junija: Ruski barvni film SKRIVNOST OCEANOV.

21. do 23. junija: Ameriški barvni film TRIJE ZA REVIJO.

je spodrsnilo še globlje. Kaj nama je drugega preostalo, kakor da sva skočila z motorja in dodala plin. Malo sva pomagala midva, malo se je motor sam vlekel in tako smo zlezli vsi trije na suho.« Kaj pa je bilo z Romihom? Ta je povedal, da je preko tega mostiča kar preletel in da ni niti pomišljal, kako bi se mogel ta divji prehod končati na drugi strani. Pravil je, da je bila to divja vožnja. Na sami ocenski je baje vozil kar v dirt-track stilu. In tudi Ležaja je opisal svoje dogodke: »Na ocenski sem privozil v neki ovinek s tako hitrostjo, da sem ga le z največjo težavo zvozil. Malo naprej se je nenadoma dvignil pred menoj oblak prahu. Naglo sem zavrl, ker nisem videl ceste in ker sem pričakoval, da se je nekdo pred menoj prevrnil. Cesta je resda bila razrita, toda o vozaču in motorju ne duha ne sluha. Pogledal sem po pobočju navzdol in zagledal vozača na enem, motor pa na drugem koncu. Vprašal sem, ali potrebuje pomoči, toda že se je dvignil, skočil k motorju in ga potiskal na cesto. Pred menoj je bilo še dosti razritih mest in sledov padcev. Bila je res težka proga. Na terenski mi je padla luč z motorja in se skotalila po bregu. Stekel sem za njo in jo zopet montiral.«

Kakor vidimo, je bila proga težavna in je zahtevala od vozačev izredno kondicijo, znanje in vzdržljivost. Dosežena mesta naših tekmovalcev:

Kategorija A — razred 125 ccm: 1. Marijan Romih; razred 175 ccm: 4. Robert Ležaja.

Kategorija B — razred do 1200 ccm: 1. Mirko Hrast s sovozačem Cirilom Zupanom.

Generalni plasma: 3. Marijan Romih, 4. Mirko Hrast s sovozačem Cirilom Zupanom.

Ekipni plasma: 3. Ekipa Trzič.

Na tem tekmovalstvu smo odnesli v razredih dve prvi mesti in eno četrto mesto. V generalnem plasmaju smo zasedli tretje in četrto mesto, v ekipnem pa tretje mesto. Bili smo kar zadovoljni. Tekmovalci zaslužijo vso pohvalo in priznanje. Naš stari tekmovalce se je tudi to pot odrezal, naša mlada dva tekmovalca sta pa že pokazala veliko zmožnosti in talenta.

Takoj po razglasitvi smo sedli na motorje. žarometi so metali režko svetlobo na dolgo cesto pred nami. Brzeli smo tiho, toda zadovoljni proti domu.

Pred 50-letnico planinskega društva

16 let po ustanovitvi Slovenskega planinskega društva v Ljubljani so trziški planinci sklenili, da ustanovijo tudi v Trziču podružnico SPD. Glavni iniciatorji so bili Matija Marinček, Franc Deu, Franc Ahačič, Hugon Roblek in drugi. 17. junija 1908 je bil ustanovni občni zbor podružnice, na katerem je bilo navzočih 27 planincev. Za načelnika je bil izvoljen Franc Deu. Podružnica je takoj začela z delom.

Kakšne važnosti je bila ustanovitev slovenske planinske organizacije v Trziču v času, ko je še prevladovala nemška gosposka, med to tudi Kranjska sekcija avstrijskega DOAV, so pokazali uspehi društva in uničenje navedene sekcije. Naši vrhovi so bili označeni s čistimi slovenskimi imeni, naša pota so označevale tablice s slovenskimi imeni. Še več, planinska organizacija je stopila takrat v Trziču tudi v politični boj za slovenstvo in svobodo v takrat nemškutarskem mestu. Uspeh — izvolitev prvega slovenskega župana, ki je bil tudi vsestranski delavec v društvu.

Danes je Planinsko društvo, ki je po osvoboditvi doživelo širok razmah, eno najštevilnejših in najdelavnejših društev v Trziču. Njegovo vsestransko delovanje tako v gospodarstvu, propagandi,

alpinizmu, gorski reševalni službi, markaciji, gradbeništvu itd. zajema širok krog vnetih planinskih sodelavcev.

Ta svoj jubilej bo društvo slovesno proslavilo. Izvoljen je bil poseben delovni odbor, v katerem so zajete tudi društvo sorodne organizacije. V načrtu je organiziranje Planinskega tedna z različnimi prireditvami: razvitjem prapora, predavanji, razstavo, taborom itd. Upamo, da bodo planinci dostojno izvedli program, katerega so si postavili.

PROŠNJA

Planinsko društvo Trzič prosi vse člane, bivše odbornike in druge planince za podatke o delu društva od ustanovitve dalje. Hvaležni vam bomo, ako boste prispevali k razstavi s kakšno sliko, spomini, planinskimi rekviziti itd., to je prav z vsako stvarjo, ki ima ob 50-letnem našem jubileju kako spominsko vrednost. Na željo vam bomo vse vrnili; v primeru, da nam pa material odstopite, bo to prispevek k planinskemu oddelku trziškega muzeja.

Posebno pa naprošamo vsa podjetja in organizacije, katere smo pismeno obvestili, za čimprejšnjo odločitev in naročilo spominskega znaka za naš novi prapor.

krasnih stavb in palač ter lepih pokrajin. Predavatelj je znal s svojim podajanjem lepo prikazati naši mladini lepote tujih krajev, ki jih je lansko leto s kolesom obiskal.

Ko smo po predavanju povprašali predavatelja o njegovih kolesarskih poteh, nam je povedal, da je doslej prevozil s kolesom poleg Jugoslavije, še enajst evropskih držav. Mimogrede je bil celo v Ankari na azijskem kontinentu.

Takih in podobnih predavanj si še želimo. Zlasti hvaležni poslušalci bodo naši otroci, ker si z njimi širijo svoje zemljepisno obzorje. Škoda le, da predavanje ob 20. uri istega dne, ki je bilo namenjeno odraslim, ni bilo številneje obiskano. Tudi odrasli bi videli marsikaj zanimivega, zlasti pa bi videli, kako lahko lepo okrasimo svoje domove in kraj sam, če hočemo, da bo tudi Trzič privlačno turistično mesto.

ZANIMIVO PREDAVANJE

V okviru proslav za »Dan mladosti«, ki so se začele 12. maja ter zaključile v nedeljo, 25. maja s pohodom mladine v naravo, na izlete, je Turistično društvo v sredo, 21. maja organiziralo za učence naših osemletk ob 15. uri ter ob 17. uri, za odrasle pa ob 20. uri predavanje »S poti po Skandinavskih državah«. Mladina je obkrajkrat napolnila dvorano »Svobode« do zadnjega kotička. Predavatelj tov. Stane Tavčar iz Kranja je v enournem predavanju, ki ga je ilustriral z barvastimi skioptičnimi slikami, ki jih je sam posnel, na zanimiv in nazoren način pripovedoval o svojem 41-dnevnem potovanju s kolesom od Kranja preko Avstrije in Nemčije po Danski, Švedski in Norveški. Takega predavanja naši otroci že dolgo niso slišali. Z velikim zanimanjem in občudovanjem so gledali slike krasnih severnih mest, polnih lepih parkov in rož, vodometov in

O Mohoričevi, ZGODOVINI OBRTI IN INDUSTRIJE V TRŽIČU

Železar, 1958, št. 3:

Obširno snov je avtor zajel v treh knjigah. To ni samo edinstvena zbirka dokumentarnega gradiva in krajevne zgodovine, temveč tudi slika ekonomskega, tehničnega in socialnega razvoja vseh panog proizvodne dejavnosti Trziča v preteklosti in sedanjosti. Vsi trije deli so bogato ilustrirani in opremljeni s posnetki dokumentov od najstarejše dobe pa do danes.

Trenutno je v prodaji prva knjiga in se dobi pri Turističnem društvu v Trziču za ceno 900 dinarjev. Cena je na videz sicer visoka, toda gradivo, ki je v knjigi zbrano in vzorno urejeno, je tolike vrednosti, da ceno daleč odtehta. Knjiga bi morala priti v sleherni knjižnici in podjetjetu zlasti na Gorenjskem in tudi noben človek, ki se bavi kakorkoli z zgo-

dovino, zlasti še domačega železarstva in industrije, ne bi smel ostati brez nje.

Koroški fužinar, 28. V. 1958:

Muzejsko društvo v Trziču je izdalo pomembno knjigo »Zgodovina obrti in industrije v Trziču«, ki jo je napisal Ivan Mohorič, znanstveni sodelavec ekonomske fakultete, nam že znani avtor knjige »Industrializacija Mežiške doline«, ki bi morala biti v vsakem našem domu.

V knjigi je do vseh podrobnosti popisano tudi jeklarstvo, fužinarstvo in rudarstvo tega predela Gorenjske in je zaradi tega zanimiva tudi za nas.

Skupno izidejo tri knjige — prva je že na trgu. Naroči se lahko tudi pri Muzejskem društvu, Trzič.

PISMA NAŠIH BRALCEV

V Trziču živim že enajsto leto. Če bi me kdo vprašal, koliko časa pred filmsko predstavo začne prodajalka prodajati vstopnice, bi ne znal tega povedati. Če sem vprašal to tega ali onega uslužbenca kina, mi je rekel prvi, da eno uro pred predstavo, drugi da eno uro in četrt, tretji zopet da 1 uro in pol, tako da nisem nič točnega izvedel, urnika pa tudi še nisem videl. Tudi jaz rad obiskujem predstave, zlasti kavbojske filme rad gledam, pa italijanske. Največkrat sem koga prosil, da mi je vstopnico kupil. Ne rečem, da bi ne hotel stati sam v vrsti, če bi šlo naprej, kot mora iti, ali na žalost je pri blagajni vedno nered. Medtem, ko stojiš v vrsti in čakaš, prihajajo drugi od nasprotne strani ali pa se kdo kar čez ograjo skloni in dobi vstopnico. Prodajalka naj bi tistemu, ki pride od nepravne strani, kratko malo ne dala vstopnice in bi se ljudje kmalu navadili reda.

Prva leta po osvoboditvi je bil pri prodaji vstopnic vedno zraven organ ljudske milice in takrat je bil red.

Pred 1. majem sem tudi šel k predstavi. Ko sem prišel pred blagajno, sem na oknu opazil tablico z napisom »Razprodano«. Na uri je manjkalo 5 minut do 5. ure. — Sprašujem se, ali je mogoče prodati 420 vstopnic v 10 minutah. Prišel sem do zaključka, da je prodajalka prodajala posameznemu človeku po več kot 4 vstopnice, ali jih je pa začela prodajati pred pol 5. uro. Ali ne bi med prodajo vstopnic tudi sedaj delali red organi ljudske milice, kot so to delali že nekoč?

Dobro bi tudi bilo, da bi objavili urnik, kdaj se pričnejo prodajati vstopnice, in bi urnik visel na vidnem mestu.

TRŽIČANI — TRŽIČANKE!

V četrtek, 5. junija bomo imeli redko priložnost slišati mladi glasbeni ansambel »MPT LORENZ« iz Ljubljane. Kvaliteta njihovega izvajanja je nesporno na višini, saj so med drugim dosegli največje število možnih točk (80) pri nedavni oddaji Radia - Televizije »Pokaži, kaj znaš«. S svojimi koncertnimi nastopi v Ljubljani in drugod so povsod navdušili prijatelje glasbe. Pričakujemo, da bodo tudi naši občani s polnoštevilnim obiskom dokazali, da znajo ceniti kulturne vrednote mladih izvajalcev. Njihov umetniški vodja je sposobni glasbeni mentor prof. Matija Tercej, ki z veliko ljubeznijo in pedagoškim čutom uspešno vzgaja te mlade umetnike. Koncert bo ob 14.30 in 17.30 v dvorani Svobode. Vstopnina za mladino 10 din, za odrasle pa 30 din. Prodaja vstopnic v pisarni Turističnega društva in Glasbene šole. — Vabljeni!

OBVESTILO

Vpisovanje predšolskih otrok v Otroški vrtec za šolsko leto 1958-59 bo ves teden od 2. do 7. junija, dopoldne in popoldne.

V istem času bomo vpisovali tudi učence osemletk za sprejem v Dijaški dom.

Uprava

POSREDOVANJA

Izgubila sem pleteno jopico na Blejski cesti od gasilskega doma v Bistrici do Trziča. Najditelj naj jo odda v pisarni Turističnega društva.

To sem doživel v neki trziški gostilni lansko leto, na dan smučarskih tekem na Zelenici. S tovarišem sva se usedla k mizi. Ko je prišla mimo natakarka, sva naročila pol litra vina. Ker ga nama ni prinesla, sva naročila še drugič in zopet nič. Natakarka se je sukala le okrog tujih gostov. S tovarišem sva čez pol ure odšla, ne da bi dobila zaželeno vino.

Podobno je bilo tudi letošnje leto na dan tekem na Zelenici. Pod noč sem šel v isto gostilno in prosil cigarete. Dolgo sem moral čakati. Medtem, ko sem čakal, so v gostilno prihajali nepoznani ljudje. Natakarka je vsakega sama vprašala, kaj želi. Saj je lepo, da so natakarice do tujih gostov tako uslužne, le tega bi se morale zavdati, da je denar domačinov ravno toliko vreden, kot je vreden denar tujega gosta.

V Trzič sem prišel, da se živim. V letih, ko sem tu, sem že mnogokrat doživel, da me je kdo od Tržičanov imenoval pritepenca.

Ne vem, kaj naj mislim o takšnem človeku. Tega nikakor ne, da je izobražen in olikan, prej to, da je brezobziren in neolikan. Kaj takega pač lahko reče le tak človek, ki ni na svetu v svojem življenju še nič skušil in ni bil še drugje kot doma, zakaj če bi le malo skušil, bi tega ne rekel. Tudi v mojem rojstnem kraju je dosti nedomačinov, tudi Gorenjcev, pa sem prepričan, da česa podobnega ne doživijo.

Če bi tujci odšli iz Trziča, bi morali v Trziču tovarne ustaviti, saj je več kot polovica delavcev iz drugih krajev. Zavedati bi se morali vsi tega, da smo pač vsi delavci in mora vsak delati.

Rudolf Božič

POSREDOVANJA

Izgubil sem sveženj s petimi avtomobilskimi ključi na potu od Blejske ceste do Bistrice. Poštenega najditelja naprošam, da mi jih vrne proti dobri nagradi. Pavel Rupar, Trzič, Blejska cesta 5.

VIABILO

V turistični sezoni 1958 prireja gostilna v Gradu v Jelendolu kegljaško tekmovanje za pokal gostilne, ki ga zmagovalec prejme v trajno last.

Za pokal bodo tekmovali 4 ekipe po 10 mož v borbeni partiji. v narodnem ali mednarodnem slogu.

Prijava za tekmovanje stane 600 din in se plača pred pričetkom tekmovanja odrejenemu sodniku na kegljišču.

Poleg tega priredi gostilna tudi nagradno tekmovanje. Nagrad bo 10. Za te nagrade tekmujejo posamezniki in se plača za 3 lučaje 20 din.

Tekmovanje za pokal kakor tudi za nagrade se prične 1. junija in bo zaključeno 3. avgusta 1958.

Kegljišče za tekmovanje bo na razpelo vsako soboto od 12. ure dalje in vsako nedeljo ves dan.

Ob zaključku tekmovanja 3. avgusta 1958 priredi gostilna velike kegljaško zabavo. Ob tej priliki bo slovesna predaja pokala najboljši ekipi kakor tudi delitev nagrad posameznikom.

Prijave za tekmovanje za pokal sprejema gostilna v Gradu.

Odisejada naših nogometašev v Ljubljano-primorski ligi je končana

Da, prava burna odisejada je bila to. Nič koliko razburljivih in napetih srečanj ter pravih športnih borb so prebrodili naši nogometaši; žal so bili vmes tudi neljubi dogodki: odločitev tekme za zeleno mizo ter tudi neobjektivno sojenje na škodo našega moštva. Toda prvenstvenega tekmovalca je konec, Ljubljansko-primorska liga se bo razformirala, našim nogometašem pa ne preostane nič drugega kot vsaj za eno leto nastopiti spet v nižjerazrednem tekmovalju. Za konec lahko samo še marsikaj ugotovljamo. Vedno znova nam prihaja na misel tisti »če bi«, ki moti tudi številne simpatizerje tržiških plavil. Res, s takim moštvom bi bilo lahko precej drugače. No, pa si na kratko oglejmo letošnja srečanja naših »plavil«!

Kljub polomiji v ponovljenih tekmah z Grafičarjem in Izolo v jesenskem delu tekmovalja, so šli »plavi« v spomladanski del tekmovalja s precejšnjo dozo optimizma. Po prvih dveh zmagah na tujih igriščih proti Rudarju v Idriji (3:1) in Iliriji v Ljubljani (2:1) je tudi precejšen del športne javnosti v Trzinu povoljno gledal na končni plasman našega moštva v Ljubljansko-primorski ligi. Toda to je bil pa tudi konec našega zmagoslavja. Oba takratna konkurenta na lestvici, Grafičar in Slovan iz Ljubljane sta odnesla točko iz Trzina. Nato je sledil, kljub veliki premoči, še neuspeh nastop proti Izoli, kjer je ta nezaznovo zmagala z 2:1. Sledil je sicer protest, češ da v moštvu Izole ne bi smel nastopiti neki igralec. Vendar je bil protest neosnovan in nepomemben. Če bi Tržičani izkoristili samo nekaj 100-odstotnih priložnosti, pa bi se vse končalo realno in normalno.

Zadnja priložnost za boljši plasman ter upanje na vstop v enotno slovensko ligo so imeli »plavi« v tekmah z Jesenicami. Toda z izredno slabo igro napačne petorice res ni bilo mogoče zmagati, vendar nosi vso krivdo za poraz Tržičanov neobjektivni zvezni sodnik Gvardijančič, saj je poleg slabega sojenja na škodo Tržičanov pet minut pred koncem dosodil popolnoma neupravičeno enajstmetrovko v korist Jesenic. Kakšen kriterij je vzel sodnik za dosego enajstmetrovke, menda še jeseniškemu občinstvu ni bilo znano. Ena najboljših, čeprav ne najlepših tekem, posebno v športnem fair play pogledu smo videli doma proti Triglavu iz Kranja. S tako požrtvovalno ter na trenutke tudi precej smiselno igro bi naši nogometaši dosegli precej višje mesto na lestvici v Ljubljano-primorski ligi. To dokazuje tudi rezultat 2:2 proti (takrat) vodnemu moštvu Ljub.-prim. lige. Ne samo, da rezultat ustreza poteku igre, celo bolj bi bili lahko, saj so plavi zabil avtogol ter dosegli še en gol, ki pa ga je sodnik razveljavil, vendar je tudi razveljavil normalno doseženi zadetek v mrežo. V Novi Gorici pa je moštvo plavil spet popolnoma zatajilo ter bilo visoko poraženo (4:0). Sledila je še zadnja tekma proti Krimu, ki pa za NK Tržič ni bila pomembna,

pač pa si je Krim z zmago zagotovil naslov prvaka Ljubljansko-primorske lige.

Če pogledamo v vrste našega moštva, lahko ugotovimo, da imamo povprečno dobre nogometašeposameznike. Na izbiri imamo dva dobra vratarja, Primožiča in Struklja, dva beka, Kosmača in Zupana, ki sta bila s srednjim krilcem Peternelom vedno med najboljšimi v našem moštvu. Slabi točki našega moštva sta vsekakor stranska krilca in ves napad gledano kot celota. Ivanovski ne obvlada dobro žoge, dober je samo z glavo. Zaletel spada vsekakor med najboljše nogometaše ter je bil edino on tisti, ki je skušal povezati naše moštvo, vendar premalo uspešno. V napadu imamo pet dobrih posameznikov, žal pa samo Mežek lahko zabije gol ter delno Dornik. Na nekaterih tekmah je naš napad pokazal tako neučinkovitost, da je bilo že kar malo smešno. Mladi Borbac, Mičič in

Custujič se nikakor ne znajdejo pred golom, čeprav so vsaj na treningu vsi dobri strelci. Nastopi Štucina v napadu pa so bili dosežaj kaj malo uspešni. Res je čudno, da s toliko dobriimi igralci v Trzinu gledamo tako slab nogomet, ki je brez vsakega sistema, da naša krilna vrsta ne zna biti gonilna sila moštva, oz. napadov. Za »hura« sistem, ki ga igramo, je treba precej požrtvovalnosti, kondicije in volje, tega pa našim nogometašom večkrat manjka. Čudno se tudi sliši, da trener ne sestavlja moštva, saj je znano, da lahko le trener pozna najboljše vse dobre in slabe strani vsakega igralca. Kaže, da manjka mladim tržiškim nogometašem duševni vodja, tako pred tekmo kot med tekmo, saj Tržičani o taktiki v nogometu res nimajo dosti pojma. Prav bi bilo, da naši nogometaši nekaj časa skupaj marljivo vadijo, saj jim vrnitev v višje tekmovalje ne bo dolgo zaprta.

Na podlagi odredbe o spremembi in dopolnitvah odredbe o določitvi skočnine za javne plemenjake (Uradni list LRS, številka 3-17/58) ter določil temeljnega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ, št. 46-428/51 in 58-633/55) je svet za industrijo, obrt, kmetijstvo in gozdarstvo Občinskega ljudskega odbora Tržič na svoji peti seji dne 11. aprila 1958 sprejel

ODREDBO

o določitvi pavšalne skočnine in uvedbi umetnega osemenjevanja

1.

Na območju občine Tržič se uvede plačevanje pavšalne skočnine. Pavšalno skočnino pobira Uprava za dohodke ObLO od vseh lastnikov krav in telic, ki so 1. januarja vsakega leta dopolnile 12 mesecev starosti. Vso evidenco vodi Oddelek za gospodarstvo ObLO Tržič.

Vsi lastniki govejve živine morajo vsako leto najkasneje do 15. januarja prijaviti Oddelku za gospodarstvo števično stanje in nad eno leto starih telic s stanjem na dan 1. januarja.

2.

Višina pavšalne skočnine za umetno ali prirodno osemenitev znaša 600 din letno za prvo osemenitev in dve ponovni, če se plemenica pri prvi ni obrežila. Pavšalna skočnina se plača do 31. januarja za vsako leto vnaprej.

V primeru, da skočnina ni pravočasno plačana, jo izterja Uprava za dohodke ObLO Tržič.

Pobrana skočnina se mora odvesti na poseben račun pri Komunalni banki okraja Kranj - podružnica Tržič.

Rejci plemenjakov oz. osemenjevalci ne smejo zahtevati za pripust oziroma osemenitev od lastnika plemenice nobene odškodnine.

Če osemenitev ni bila opravljena iz opravičljivih razlogov (prodaja, pogin, neozdravljiva jalovost itd.) se po odredbi Oddelka za gospodarstvo ObLO prizadetemu lastniku krave ali te-

lice vnaprej plačano osemenitev vrne ali pa prizna plačilo za naslednje leto.

3.

Osemenitev se sme izvršiti samo na javnih plemenilnih postajah, oziroma na osemenjevalnicah.

V izjemnem primeru se sme osemenitev izvršiti tudi na planinah. V tem primeru bo Oddelek za gospodarstvo izdal še podrobnejša navodila.

Na ravniškem predelu občine Tržič se praviloma uvede umetno osemenjevanje.

Prirodno osemenjevanje pa se zadrži predvsem v hribovitih predelih občine ter oddaljenih od osemenjevalnice.

Kraje in območja, kjer se vrši osemenjevanje in javne plemenilne postaje s številom plemenjakov za prirodni pripust in njihovo območje določijo vsako leto Oddelek za gospodarstvo ObLO po predhodnem sporazumu s živinorejsko pospeševalno službo.

4.

Iz sredstev pobrane skočnine se vzdržujejo postaje za umetno osemenjevanje in javni plemenjaki na plemenilnih postajah. Lastniku oziroma rejcu javnega plemenjaka se iz sredstev pavšalne skočnine plača 400 din za vsako pripuščenico plemenice. Obračun se izvrši vsakega pol leta za nazaj. Sredstva pobrane skočnine se smejo uporabiti tudi za prispevek k nabavi plemenjakov in za pripomočke pri umetnem osemenjevanju.

5.

Osemenjevalci, oziroma osemenjevalne postaje morajo voditi evidenco o osemenjenih živalih in o uporabljenem semenu posameznih plemenjakov. Uslužbenec, ki vodi osemenjevanje mora izdati lastniku osemenjene plemenice potrdilo o osemenitvi s podatki, ki so potrebni za rodovniško službo.

Pooblaščenim oskrbovancem oziroma lastnikom licenciranih bikov na javnih plemenilnih postajah morajo prav tako voditi zapisnik o prirodni osemenitvi, v katere-

RAZPORED

za III. cepljenje otrok proti otroški paralizi

Tržič, Bistrica, Slap in Čadovlje: 9. junija od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure, 10. junija od 8. do 12. — Dečji dom.

Leše, Paloviče, Popovo in Vadiče 11. junija od 8. do 9. ure — Osnovna šola.

Hudi graben, Visoče in Brezje pri Trzinu 11. junija od 9. do 10. ure - Rozman Jože, Hudi graben 1.

Kovor, Loka, Zvirče, Hudo, Hušica in Brdo 11. junija od 14. do 16. ure — Posvetovalnica za matere in otroke v Koverju.

Podlublje 12. junija od 8. do 10. ure — Osnovna šola v Podlublju.

Dolina in Jelendol 12. junija od 14. do 15. ure — Gostilna v Gradu.

Lom, Grahovše in Potarje 12. junija od 15. do 16. ure — Osnovna šola v Lomu.

Križje, Pristava, Zg. Vetrno, Sp. Vetrno, Senično, Novake, Sebenje, Žiganja vas, Breg ob Bistrici in Retnje 13. junija od 8. do 12. in od 14. do 16. ure — Posvetovalnica za matere in otroke v Križah.

ga vpisujejo, kdaj je bila opravljena osemenitev. Prav tako so dolžni izdati lastniku plemenice potrdilo o naravni osemenitvi ter podatke, ki so potrebni za rodovniško službo.

6.

Oddelek za gospodarstvo in komunalne zadeve se pooblašča, da izda za izvajanje te odredbe še natančnejša navodila.

7.

Z denarno kaznijo do 3.000 din se kaznuje:

1. Lastnik, ki v določenem roku ne prijavi številčnega stanja plemenice, ali da netočne podatke.

2. Rejec plemenjaka ali osemenjevalec, ki zaračuna za pripust oziroma za osemenitev kakršnokoli odškodnino.

3. Lastnik, ki v določenem roku ne plača pavšalne skočnine.

8.

Predhodne in končne določbe:

V letu 1958 se bo izjemoma izvršil popis oziroma prijave v smislu 1. točke odredbe do 1. 4. 1958. Rok plačila pa se podaljša do 30. 4. 1958. Za plemenice, ki so bile do 1. 4. že pripuščene ali osemnjene se ne plača pavšalna skočnina v primeru, če se lastnik živali izkaže s skočnim zapisnikom.

9.

Ta odredba prične veljati z dnevom objave v Uradnem vestniku okraja Kranj.

ZAHVALA

Vsem, ki so nam ob smrti našega dragega očeta, starega očeta in brata

FRANCA VINTRA

izrazili sožalje in ga spremili na njegovi zadnji poti, se najpriščneje zahvaljujemo.

Posebno zahvalo izrekamo sindikalni podružnici tovarne Peško, društvu upokojencev, gasilski deputaciji in pevcem, vsem darovalcem vencev in cvetja. Enako se zahvaljujemo tudi duhovščini za poslednje spremstvo.

Zalujoči sorodniki

VOZNI RED

z veljavnostjo od 1. junija 1958 dalje

AVTOBUSNI VOZNI RED

TRŽIČ—KRANJ—LJUBLJANA

TRŽIČ	odhod	5.10	5.50	6.10	6.30	6.45	7.20	8.15	9.00	10.15	11.30	12.45	13.00	13.30	14.30	16.30	18.30	19.30
Kranj		5.45	6.20	6.45	7.05	7.20	7.55	8.50	9.35	10.50	12.05	13.20	13.35	14.05	15.05	17.05	19.05	20.00
LJUBLJANA	prihod	6.20	6.55	7.20	7.40	7.55	8.30	9.25	10.10	11.25	12.40	13.55	14.10	14.40	15.40	17.40	19.40	20.40

LJUBLJANA	odhod	6.00	7.00	8.30	9.30	10.40	11.00	11.45	12.45	13.25	15.00	16.00	17.10	18.00	18.30	19.00	20.30	22.00	24.00
Kranj		6.40	7.40	9.10	10.10	11.20	11.40	12.25	13.20	14.00	15.40	16.40	17.50	18.40	19.10	19.40	21.10	22.40	0.40
TRŽIČ	prihod	7.10	8.10	9.40	10.40	11.50	12.10	13.00	13.50	14.30	16.10	17.10	18.20	19.10	19.40	20.10	21.40	23.10	1.10

1 vozi ob delavnikih razen ob sobotah

2 vozi ob sobotah

Ob nedeljah in državnih praznikih

5.10	7.20	9.00	11.00	13.00	15.00	17.30	18.30	19.30	LJUBLJANA	8.10	10.10	12.10	14.10	16.10	18.10	19.10	20.10	1.10
5.45	7.55	9.35	11.30	13.35	15.35	18.05	19.05	20.05	Kranj	7.40	9.40	11.40	13.40	15.40	17.40	18.40	19.40	0.40
6.20	8.30	10.10	12.10	14.10	16.10	18.40	19.40	20.40	TRŽIČ	7.00	9.00	11.00	13.00	15.00	17.00	18.00	19.00	24.00

TRŽIČ—KOVOR

Vozi samo ob delavnikih

TRŽIČ	odhod	5.20	6.20	13.20	14.20	21.05	22.20
KOVOR	prihod	5.30	6.30	13.35	14.30	21.15	22.30
KOVOR	odhod	5.35	6.35	13.40	14.35	21.20	22.35
TRŽIČ	prihod	5.45	6.45	13.50	14.45	21.30	22.45

TRŽIČ—POREČ

Velja od 1. junija do 15. septembra 1958

Vozi vsak dan

4.30	TRŽIČ	22.30
5.30	Ljubljana	21.30
8.20	Koper	18.40
8.45	Portorož	18.15
10.00	POREČ	17.00

TRŽIČ—LEŠE

Vozi samo ob delavnikih

4.45	14.50	odhod	TRŽIČ	prihod	5.15	15.25
4.55	15.05	prihod	LEŠE	odhod	5.00	15.10

TRŽIČ—PODLJUBELJ

Vozi samo ob delavnikih

14.20	22.10	odhod	TRŽIČ	prihod	5.35	16.25
14.35	22.25	prihod	PODLJUBELJ	odhod	5.20	16.10

TRŽIČ—GOLNIK—GORIČE

Vozi vsak delavnik

14.15	22.10	odhod	TRŽIČ	prihod	5.40	16.25
14.40	22.35	prihod	GORIČE	odhod	5.15	16.00

LJUBLJANA—TRŽIČ—CELOVEC

Velja od 15. junija do 27. septembra 1958

Ob sobotah

6.00	LJUBLJANA	23.10
7.05	Tržič	22.05
7.25	Gostišče Ljubelj	21.45
9.10	CELOVEC	20.00

CELOVEC—TRŽIČ—BLED

Velja od 15. junija do 27. septembra 1958

Ob sobotah

14.00	CELOVEC	19.30
16.15	Gostišče Ljubelj	17.15
16.30	Tržič	17.00
17.30	BLED	16.00

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED

TRŽIČ—KRANJ—LJUBLJANA

1																			
4.51	6.05	10.45	14.58	18.23	Tauern-	odhod	TRŽIČ	prihod	5.53	7.34	7.59	13.34	14.48	16.42	20.59				
5.21	6.35	11.15	15.26	18.53	ekspres	prihod	Kranj	odhod	5.23	7.10	7.25	13.00	14.18	16.08	20.25				
5.38	6.45	11.26	15.37	19.09	20.19	odhod	Kranj	prihod	5.17	6.38	7.18	12.52	12.52	15.29	20.11				
6.33	7.35	12.20	16.30	20.05	20.53	prihod	LJUBLJANA	odhod	4.29	5.35	6.34	11.55	11.55	14.30	19.10				

1 vozi samo ob delavnikih

2 vozi vsak delavnik in od 8. junija do 28. septembra ob nedeljah

3 vozi od 8. junija do 28. septembra samo ob nedeljah

4 vozi samo ob nedeljah